

Moje dítě chodí za školu...?

Záškoláctví je problém, který se ani našim žákům nevyhýbá. Jít za školu je snadné – není zrovna potřeba, aby bylo venku teplo, dá se pobýt u nemocného kamaráda nebo v nákupním centru. Mají-li rodiče podezření, že by se něco takového mohlo přihodit i jejich dítěti, neměli by váhat a kontaktovat jeho třídního učitele, dokud problém nenaroste do větších rozměrů. Škole i zákonným zástupcům totiž v takovém případě vyplývají nepříjemné povinnosti, popsané v příslušném metodickém pokynu.

„Neomluvenou nepřítomnost do součtu 10 vyučovacích hodin řeší se zákonným zástupcem žáka nebo zletilým žákem třídní učitel formou pohovoru... Při počtu neomluvených hodin nad 10 hodin svolává ředitel školy školní výchovnou komisi.“

„V případě, že neomluvená nepřítomnost žáka přesáhne 25 hodin, ředitel školy zašle bezodkladně oznámení o pokračujícím záškoláctví příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Tato ohlašovací povinnost vychází z platné právní úpravy.“

„V případě opakovaného záškoláctví v průběhu školního roku, pokud již byli zákonní zástupci pravomocným rozhodnutím správního orgánu postiženi pro přestupek podle ustanovení zákona, je třeba postoupit v pořadí již druhé hlášení o zanedbání školní docházky Policii ČR, kde bude případ řešen jako trestní oznámení pro podezření spáchání trestného činu ohrožení mravní výchovy mládeže.“

Tyto citace nezní příliš povzbudivě. Pokud si uvědomíme, že žákům druhého stupně mohou stačit k „nasbírání“ neomluvené absence v délce 25 hodin čtyři dny, začne asi mnohý rodič uvažovat, jak situaci dopředu zamezit.

Kromě komunikace s učitelem (pozor, škola nemá povinnost rodiče upozorňovat, i když to většina učitelů po třetím dnu absence žáka bez omluvy udělá) v případě podezření se nabízí jediné komunikace s dítětem. Pokud vidíme, že se dítě do školy připravuje, má zápisy z hodin, ví, co se ve škole dělo, případně i kdo ho naštvál, můžeme být bez obav.

L. Daňhelková